

David Cameron, Premier Wielkiej Brytanii, Mark Rutte, Premier Niderlandów, Mario Monti, Premier Włoch, Andrus Ansip, Premier Estonii, Valdis Dombrovskis, Premier Litwy, Jyrki Katainen, Premier Finlandii, Enda Kenny, Premier Republiki Irlandii, Petr Nečas, Premier Republiki Czeskiej, Iveta Radičová, Premier Słowacji, Mariano Rajoy, Premier Hiszpanii, Fredrik Reinfeldt, Premier Szwecji, Donald Tusk, Premier Rzeczypospolitej Polskiej.

Herman van Rompuy

Przewodniczący Rady Europejskiej

José Manuel Barroso

Przewodniczący Komisji Europejskiej

PLAN NA RZECZ WZROSTU GOSPODARCZEGO W EUROPIE

Spotykamy się w Brukseli w niepewnym momencie dla przyszłości gospodarek europejskich. Wzrost się zatrzymał, a bezrobocie rośnie. Obywatele i przedsiębiorcy muszą stawić czoła najtrudniejszym wyzwaniom od lat. Podczas gdy wiele kluczowych gospodarek, z którymi konkurujemy wychodzi z globalnego kryzysu, droga do ożywienia gospodarczego Europy jest znacznie trudniejsza biorąc pod uwagę turbulencje na rynku finansowym i problem zadłużenia.

Europa posiada wiele fundamentalnych zasobów gospodarczych. Ale kryzys, w obliczu którego stoimy dotyczy także wzrostu. Starania, które każdy z nas podejmuje, aby zrównoważyć narodowe finanse publiczne są istotne. Bez nich nie będziemy w stanie zbudować fundamentów dla silnego i trwałego ożywienia gospodarczego. Jednakże potrzebne są również działania na rzecz modernizacji gospodarek, budowy większej konkurencyjności i korekty nierównowag makroekonomicznych. Musimy odbudować zaufanie obywateli, przedsiębiorstw i rynków finansowych w zdolność Europy do silnego i trwałego wzrostu w przyszłości i utrzymania udziału w globalnym dobrobycie.

Omawialiśmy te kwestie podczas ostatniego spotkania. To dobrze, że dyskutujemy je ponownie – bazując na konkluzjach wypracowanych w styczniu. Nadszedł czas, aby zademonstrować przywództwo i podjąć odważne decyzje, które przyniosą oczekiwane przez

obywateli rezultaty. Z zadowoleniem odnotowujemy kroki podejmowane na szczeblu krajowym i europejskim, które stanowią odpowiedź na obecne wyzwanie. Jednocześnie oczekujemy podjęcia dalszych konkretnych kroków podczas naszego następnego spotkania, skoncentrowanych na ośmiu jasno zdefiniowanych priorytetach w celu wzmocnienia wzrostu.

Po pierwsze, musimy osiągnąć następną fazę rozwoju wspólnego rynku poprzez wzmocnienie zarządzania i podniesienie standardów implementacji. Raport Komisji, który ma być zaprezentowany podczas czerwcowej Rady Europejskiej, powinien wskazać jasne i szczegółowe działania niezbędne do wzmocnienia implementacji i egzekwowania zasad.

Nasze działania powinniśmy rozpocząć od sektora usług. Usługi stanowią obecnie niemal cztery piąte gospodarki, a mimo to wciąż pozostaje wiele do zrobienia, aby uzyskać pożądaną stopień otwarcia tego rynku. Musimy działać w trybie pilnym, zarówno na szczeblu krajowym jak i na szczeblu europejskim, w celu zniesienia ograniczeń utrudniających dostęp do rynku oraz ograniczających konkurencję. Powinniśmy również dążyć do podniesienia standardów wdrażania regulacji i egzekwowania prawa, tak aby osiągnąć wzajemną uznawalność w ramach jednolitego rynku. Oczekujemy sprawozdania Komisji nt. wyników kontroli wydajności poszczególnych sektorów usług. W celu dokończenia budowy rynku wewnętrznego usług wzywamy Komisję do wypełnienia zobowiązań wynikających z dyrektywy usługowej, czyli do kompleksowego raportowania nt. działań podejmowanych na rzecz otwarcia rynków usług, a także do wydania zaleceń ws. dodatkowych środków, jeżeli takie okażą się konieczne w procesie ustawodawczym.

Po drugie, musimy zwiększyć wysiłki w celu stworzenia jednolitego rynku cyfrowego do 2015 roku. Gospodarka cyfrowa rozwija się bardzo szybko, ale wielkość handlu transgranicznego pozostaje na niskim poziomie, natomiast kreatywność jest ograniczona przez złożoną sieć zróżnicowanych reżimów regulujących prawa autorskie na szczeblu narodowym. Potrzebne są działania na poziomie UE, aby zapewnić przedsiębiorstwom i konsumentom narzędzia oraz wzbudzić zaufanie, które są niezbędne do przeprowadzenia transakcji handlu on-line. Przede wszystkim chodzi o uproszczenie licencjonowania, budowanie efektywnych unijnych ram prawa autorskiego, zapewnienie bezpiecznego i przystępnego cenowo systemu współpracy transgranicznej w zakresie płatności on-line, stworzenie mechanizmu rozwiązywania sporów transgranicznych w zakresie transakcji on-line oraz zmiany ram prawnych UE dla podpisów cyfrowych. Powinniśmy opierać się na ostatnich propozycjach Komisji, bez ponownego otwierania dyrektywy e-commerce, aby stworzyć system równoważący interesy konsumentów, przedsiębiorców i właścicieli praw

autorskich, a także pobudzający innowacje, kreatywność i wzrost. Musimy również kontynuować nasze wysiłki na rzecz budowy nowoczesnej infrastruktury w celu zapewnienia lepszego zasięgu sieci szerokopasmowej. Powinniśmy także rozwijać i promować usługi w ramach e-administracji mając na celu uproszczenie rozpoczynania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz wspieranie mobilności pracowników.

Po trzecie, musimy wywiązać się z naszego zobowiązania do ustanowienia prawdziwego, efektywnego i wydajnego wewnętrznego rynku energii do roku 2014. Wszystkie państwa członkowskie powinny w pełni wdrożyć trzeci pakiet energetyczny, mając na uwadze uzgodniony harmonogram. Wzajemne połączenia energetyczne powinny zostać wzmocnione przyczyniając się do bezpieczeństwa dostaw. Pilne działania są także potrzebne na szczeblu krajowym, ale również w zależności od potrzeb na szczeblu wspólnotowym w celu usunięcia planistycznych i regulacyjnych barier dla inwestycji infrastrukturalnych, uwolnienia potencjału jednolitego rynku i wspierania zielonego wzrostu oraz gospodarki niskoemisyjnej. Oczekujemy zapowiadanej przez Komisję publikacji komunikatu w sprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego, który powinien zawierać ocenę stopnia liberalizacji i otwarcia rynku energii w państwach członkowskich. Zobowiązujemy się również do osiągnięcia widocznego postępu w kierunku rozwoju jednolitego europejskiego obszaru transportu i ustanowienia instrumentu „Łącząc Europę”.

Po czwarte, musimy podwoić nasze zaangażowanie na rzecz innowacyjności poprzez ustanowienie Europejskiego Obszaru Badań, stworzenie możliwie najlepszego środowiska dla przedsiębiorców i innowatorów, sprzyjającego komercjalizacji pomysłów i tworzeniu miejsc pracy. Nasze wysiłki powinny zmierzać do umieszczenia innowacji stymulowanych przez stronę popytową w centrum europejskiej strategii badań i rozwoju. Musimy również podjąć zdecydowane działania na rzecz poprawy szans inwestycyjnych nowych innowacyjnych przedsiębiorstw (start-ups), szybko rosnących przedsiębiorstw oraz drobnej przedsiębiorczości poprzez: stworzenie efektywnego reżimu kapitału wysokiego ryzyka (venture capital) na skalę UE, który pozwoli funduszom wysokiego ryzyka działać na skalę paneuropejską; ocenę propozycji unijnego funduszu kapitału wysokiego ryzyka stworzonego w oparciu o EIF oraz inne instytucje finansowe we współpracy z narodowymi operatorami; uzgodnienie nowego europejskiego programu, wzorowanego na programie Innowacyjnych Badań Małej Przedsiębiorczości (*Small Business Innovation Research*); bardziej efektywne wykorzystanie przed-komercyjnych zamówień publicznych w celu wsparcia działalności innowacyjnej nastawionej na zaawansowane technologie. Wciąż nadajemy wysoki priorytet

reformom zmierzającym do stworzenia efektywnego i taniego systemu ochrony własności intelektualnej.

Po piąte, potrzebujemy zdecydowanych działań, aby otworzyć globalne rynki. W tym roku powinniśmy zawrzeć umowy o wolnym handlu z Indiami, Kanadą, krajami Partnerstwa Wschodniego oraz licznymi partnerami z organizacji ASEAN. Powinniśmy również wzmocnić relacje handlowe z państwami południowego sąsiedztwa. Należy również dostarczyć nowego impulsu w negocjacjach handlowych ze strategicznymi partnerami takimi jak Mercosur i Japonia pod warunkiem osiągnięcia postępu co do zakresu i ambicji porozumienia o wolnym handlu. Zawarcie aktualnie procedowanych umów powinno zwiększyć PKB UE o 90 miliardów euro.

Musimy również dostarczyć politycznego impetu do pogłębienia współpracy gospodarczej i handlowej z USA, rozpatrując wszystkie możliwości łącznie z porozumieniem o wolnym handlu; zmierzać do pogłębienia relacji handlowych i inwestycyjnych z Rosją, w następstwie przystąpienia tego kraju do WTO; rozpocząć strategiczne rozważania odnośnie wzajemnych relacji handlowych i inwestycyjnych z Chinami, mając na uwadze wzmocnienie gospodarczych powiązań i zaangażowania na rzecz opartego na zasadach systemu handlu. Uznając korzyści, które przynoszą wolne rynki, powinniśmy dążyć do wzmocnienia wielostronnego systemu handlu, włączając w to Rundę Rozwojową Doha. Powinniśmy zmierzać do zawarcia wielostronnych porozumień w priorytetowych obszarach i sektorach, przeciwstawiać się protekcjonizmowi oraz poszukiwać szerszego dostępu do rynków zbytu dla przedsiębiorstw w państwach trzecich. Ponadto rozwijając nasze relacje handlowe musimy odrzucić pokusę uciekania się do szkodliwego protekcjonizmu.

Po szóste, musimy utrzymać, a nawet zwiększyć poziom ambicji programu redukcji obciążeń regulacyjnych. Z zadowoleniem przyjmujemy zobowiązania poczynione przez instytucje UE celem redukcji obciążeń dla małych przedsiębiorstw, jednocześnie zachęcamy instytucje do dalszego i szybszego postępu, zachowując jednocześnie dbałość o integralność jednolitego rynku i realizację szerszych celów UE. Powinniśmy ocenić zakres ambicji nowych celów sektorowych UE oraz uzgodnić działania zmierzające do ich osiągnięcia w sposób który zapewni przedsiębiorstwom wyraźne korzyści. Powinniśmy również przygotować bardzo przejrzystą deklarację naszych intencji wspierania mikro-przedsiębiorstw. Zwracamy się do Komisji, aby zaprezentowała szczegółowe propozycje realizacji ww. celów, w tym możliwe poprawki do istniejącej legislacji. Prosimy również

Komisję o upublicznienie corocznego oświadczenia, identyfikującego i wyjaśniającego całkowity koszt netto propozycji regulacyjnych dla biznesu wydanych w poprzednim roku.

Po siódme, musimy podjąć wspólne działania na szczeblu krajowym, aby szanując kompetencje narodowe promować dobrze funkcjonujące rynki pracy, które zapewnią miejsca pracy oraz wyższy poziom uczestnictwa w rynku osób młodych, kobiet i starszych pracowników. Szczególną uwagę należy poświęcić grupom wrażliwym – nieobecnych na rynku pracy przez długi czas. Powinniśmy wspierać mobilność siły roboczej w celu stworzenia bardziej zintegrowanego i otwartego europejskiego rynku pracy, na przykład poprzez rozwijanie możliwości nabywania dodatkowych uprawnień emerytalnych dla migrujących pracowników. Powinniśmy także podjąć dalsze działania w celu redukcji liczby regulowanych zawodów poprzez wprowadzenie do legislacji nowego, rygorystycznego testu proporcjonalności. W tym kontekście, zwracamy się do Komisji o bezzwłoczne powołanie nowego forum wzajemnej oceny narodowych praktyk, aby pomóc identyfikować i usuwać nieuzasadnione bariery regulacyjne, a także badać alternatywy dla regulacji, które zapewnią wysokie standardy zawodowe oraz ocenią zakres dalszego dostosowania standardów, tak aby ułatwić wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych.

W końcu musimy podjąć kroki celem budowy silnego, dynamicznego i konkurencyjnego sektora usług finansowych, który kreuje miejsca pracy i dostarcza istotnego wsparcia obywatelom i biznesowi. Należy zredukować dorozumiane gwarancje dla banków, które zaburzają funkcjonowanie jednolitego rynku. To banki, a nie podatnicy, powinny być odpowiedzialne za ponoszenie kosztów ryzyka, które podejmują. Zmierzając do zapewnienia warunków równej konkurencji na poziomie globalnym, powinniśmy nieodwołalnie zobowiązać się do przyjęcia międzynarodowych standardów odnośnie kapitału, płynności i poziomu lewarowania. W celu osiągnięcia stabilności finansowej oraz zaspokojenia potrzeb finansowych naszych gospodarek należy zapewnić dostosowanie legislacji UE do standardów określonych przez porozumienie Bazylea 3. Banki powinny zostać zobligowane do utrzymywania odpowiedniego poziomu i formy kapitału w zgodzie z międzynarodowymi kryteriami, bez rozróżniania między podmiotami prywatnymi i publicznymi. Wzywamy również do rygorystycznej implementacji zasad G20 dot. wynagrodzeń w sektorze bankowym w zgodzie z obowiązującą legislacją UE.

Każdy z nas uznaje, że plan który proponujemy wymaga przywództwa i twardych politycznych decyzji. Stawka jest wysoka, a działania w wielu z tych obszarów już dawno

powinny zostać podjęte. Dzięki mądrym, efektywnym działaniom i silnej woli politycznej możemy przywrócić dynamizm Europie i skierować nasze gospodarki ponownie na tory ożywienia gospodarczego. Zachęcamy Was i Radę Europejską do odpowiedzi na oczekiwania obywateli związane z podjęciem reform i pomocy w przywróceniu ich ufności w zdolność Europy do osiągnięcia dynamicznego i trwałego wzrostu.

Przekazujemy kopię tego listu kolegom w Radzie Europejskiej.

David Cameron, Premier Wielkiej Brytanii

Mark Rutte, Premier Niderlandów

Mario Monti, Premier Włoch

Andrus Ansip, Premier Estonii

Valdis Dombrovskis, Premier Litwy

Jyrki Katainen, Premier Finlandii

Enda Kenny, Premier Republiki Irlandii

Petr Nečas, Premier Republiki Czeskiej

Iveta Radičová, Premier Słowacji

Mariano Rajoy, Premier Hiszpanii

Fredrik Reinfeldt, Premier Szwecji

Donald Tusk, Premier Rzeczypospolitej Polskiej